

Небојша РАШО

ЛЕГАТ НИКОЛЕ УКРОПИНЕ

Кључне ријечи: Никола Укропина, задужбина, црква Покрова Пресвете Богородице у Кумбору.

Грађани херцеговске општине основали су велики број задужбина и фондација, углавном намијењених за школовање и за помоћ најсиромашнијим грађанима. Знамените задужбине из времена Аустрије, односно Аустро-Угарске, су Српска поморска закладна школа у Србини, Штедња Лесова, задужбина Николе Станића, школе на Подима, Каменом и Мокринама. Из тог времена је и задужбина Николе Симеона Укропина рођеног у Кумбору.

Породица Укропина из Кумбора дала је у XIX вијеку неколико капетана дуге пловидбе. „Капетани Укропине били су чувени народни добротвори па им се име у народу са захвалношћу и данас помиње“ записао је Максим Злоковић¹. Симеон Укропина био је поморски капетан² и власник бригантина „Симеон“ 1825. носивости 5.000 млетачких стара и 10 морнара. Шпиро Укропина био је власник бригантина „Јероним“ (1825) и „Cupido“ (1832) и заповједник и сувласник брика „Nuovo Teofilo“ (1860). Попут многих Бокеља у XIX вијеку и Укропине су развили пословање са Одесом. Последњи бродовласници су Тодор Укропина а затим Ђорђе, Шпиро и Никола Укропина³. У списку капетана аустријског Лојда налазе се Теодор и Никола⁴.

Никола Симеона Укропина написао је тестамент у Трсту 4. марта 1902. године. Превод⁵ који сам користио овјерио је 2. јула 1938. јавни

¹ Максим Злоковић, Прилози за историју поморства Кумбора, ГПМК XVII, Котор, 1969, стр. 82.

² Portata de bastimenti arrivati nel Porto-franco di Trieste l'anno 1828. стр.108.

³ Максим Злоковић, Прилози за историју поморства Кумбора, стр. 83.

⁴ Annuario Marittimo per l'anno 1873, Trieste, 1873, стр. 70.

⁵ АХН, СУД ХН, Рi-9/1938.

биљежник Милош Дробњаковић. Те године умро је Косто Зубац, корисник легата и то је био разлог да се изврши превод тестаментa са италијанског и тако остане сачуван у херцеговском архиву.

Чланом I тестаментa оставио је кућу са вртом у Кумбору као и осталу земљу сестрићу Косту Зубцу „у наслов легата са обавезом повјербене замјене у корист његових законитих синова, рођених и који се имају родити, и то такођер на начин да за вријеме трајања те стеге буде забрањена продаја куће и врта“. Некретнине су требале бити уписане на име Николиног оца Симеона. У случају да се последњи наслов не би могао остварити, кућа са вртом је требала прећи у власништво цркве Покрова Пресвете Богородице у Кумбору, али да речено плодуживање остане на снази.

Чланом II тестаментa оставио је полусестри Софији у наслов легата 10.000 круна у обвезницама аустријске државне ренте. Главница је остала у депозиту код херцеговске општине, „која ће о доспјећу предати талоне пријереченој мојој полусестри, а у часу њене смрти предаће исту главницу горепоменутој цркви“.

Чланом IV дефинисао је задужбину у корист сиромашних мјештана Кумбора, а која је требала да носи име „Задужбина Николе и Анастасије Укропина“ – *Fondazione coniugi „Nicolo ed Anastasia Ucropina“*:

Остављам Општини Херцеговској у Боки Которској круна 40.000 /четрдесет хиљада/ у аустријској валути, да буду прописано уложене и да камате од истих буду непрекидно сваке године раздијелене на дан Св. Покрова сиротињи Кумбора, мога родног мјеста..

За ово завјештање важиће правила трајних задужбина, а носиће име моје и моје супруге: „Задужбина супруга Николе и Анастасије Укропина“.

Ово је била изузетно велика сума. Примјера ради уговор од 26. септембра 1905. за градњу цркве Св. Архангела Михаила на Белависти потписан је на суму од 41.000 круна.

Чланом V тестаментa Никола Укропина оставио је 2.000 круна цркви Покрова Богородице у Кумбору, 2.000 круна цркви Св. Николе у Баошићима, родном мјесту његове мајке Јелене, 2.000 круна цркви Св. Спиридона у Трсту и још 400 круна истој цркви, да се раздијеле сиромашним у парохији, 3.000 круна Општини Херцег Нови за јавну добротворност, 400 круна Побожној заклади далматинске морнарице и 200 круна Убошком Дому у Трсту.

Никола Укропина је тестаменту придружио пет кодицила⁶.

У кодицилу од 25. априла 1909. године промјенио је одредбе свог тестаментa који се тичу његове куће поништио је одредбе из члана I и

⁶ Додатак тестаменту који садржи неке споредније и мање важне одредбе.

кућу са вртом оставио је у трајно власништво цркви Покрова Пресвете Богородице у Кумбору за успомену родитељима Јелене и Симеону Укропине, са обавезом црквене општине кумборске да на дан Свете Јелене и Светог Симеона одслужи двије литургије за спас њихових душа. Жеља Николе Укропине била је да се у наведена два дана од прихода куће најсиромашнијим парохијанима подијели двадесет круна. Истим кодицилом забранио је продају куће.

Коначно кодицилом од 1. марта 1910. именовано је унука Николу Црногорчевића за извршиоца његове последње воље која се имала извршити на дан сахране.

Једини документ који потврђује постојање задужбине је допис⁷ херцеговског општинског управитељства кнезу Кумбора Игњу Ђурасовићу од 22. септембра 1914. У допису који је потписао доначелник Нико Ђонових тражи се да кнез у договору са парохом и другима у селу што прије достави попис свих сиромашних да би им се додијелила помоћ из „Закладе Анастасије и Ника Укропине“.

И овај документ је још један показатељ да је Аустро-Угарска строго поштовала жеље задужбинара. Тако је у ратно доба 1914. године сиромашним мјештанима Кумбора стигла пријеко потребна помоћ. Такође видимо да није постојао задужбински одбор, то није била ни жеља задужбинара, већ је општина располагала средствима у складу са законом и последњом вољом оставиоца.

Никола Укропина је оставио вриједан легат цркви Покрова Пресвете Богородице у Кумбору, као и задужбину, односно фондацију, сиромашним мјештанима Кумбора. На жалост и ова фондација је доживјела судбину осталих задужбина и фондација у Херцег Новом. Ипак од средстава фондације, односно камате на главницу, сиромашни Кумбора су добили помоћ у тешко вријеме Првог свјетског рата, тако да им се име дуго у народу са захвалношћу помињало.

Превод⁸ последње воље Николе Укропине, који је сачинио Јавни билежник Милош Дробњаковић из Херцег Новог 2. јула 1938:

Ув 104/10

У савршеном стању здравља и здраве памети, од моје слободне воље, послије зрелог и озбиљног размишљања поништавајући и опозивајући све своје раније опорукe или кодициле располажем са свом својом имовином за случај своје смрти са слиједећом

⁷ АХН, ОХ-255/2194.

⁸ АХН, СУД ХН, Рi-9/1938.

О П О Р У К О М

I.

Остављам моме сестрићу Косту Зубцу у наслов легата круна 45.000 /четрдесетпет хиљада/ аустријске валуте у обвезницама аустријске државе, које имају укупно горе речену номиналну вриједност, али од којих ће он имати само доживотно плодуживање, дочим сам легат бива завјештан његовим законитим наследницима са стегом повјербене замјене у корист његових рођених синова и оних који се буду родили, и с тиме такођер да се речена главница има предати и да остане у депозиту код угледне Општине Херцегновске у Боки Которској, мојој домовини, која ће исплаћивати односне купоне о року доспјелости моме сестрићу Косту односно његовим наследницима те ће затим вратити главницу ономе коме припада, чим буде престала стега повјербене замјене.

Истоме моме сестрићу Косту Зубцу и његовим наследницима остављам такођер у наслов легата плодуживања очинске куће са вртом у Кумбору као и остале моје земље; кућу и врт, разумије се, у наслов легата са обавезом повјербене замјене у корист његових законитих синова, рођених и који се имају родити, и то такођер на начин да за вријеме трајања те стеге буде забрањена продаја куће и врта; поврх тога речене некретнине морају бити уписане на име мога покојног оца Симеона Укропине, све док траје та стега, а када се овај посљедњи наслов по закону неби могао остварити, имам намјеру да гореречена кућа са вртом пређе у власност Цркве Св. Покрова на Кумбору, моме родном мјесту, али да гореречено плодуживање остане и даље на снази.

II.

Мојој полусестри Софији остављам доживотно у наслов легата право становања у очинској кући, с којом сам ја расположио у претходном члану. Истој мојој полусестри Софији остављам у наслов легата круна 10.000 /десет хиљада/ аустријске валуте по номинали у обвезницама аустријске државне ренте са стегом повјербене замјене у корист гореречене Цркве Св. покроба, и то такође да за живота моје полусестре Софије гореречена главница остане у депозиту код угледне Општине Херцегновске у Боки Которској, која ће о доспјећу предати талоне пријереченој мојој полусестри, а у часу њене смрти предаће исту главницу горепоменутој Цркви.

III.

Са легатима тако расположеним у корист мога сестрића Коста Зубца и Софије Укропине моје полусестре они су обилато подмирили за оно што им је могло припасти од очинских добара, у колико сам подмирио све

дугове моје сестре Савете и моје полусестре Софије као и Јелене, мајке ове посљедње. Врху тога издржавао сам моју сестру Савету од прилике тридесет година скупа са њеном дјецом послје смрти њеног супруга и од прилике двадесет година дозначивао сам мојој полусестри Софији по осам фјорина мјесечно. Зато желим да моје одредбе посљедње воље буду вјерно извршене.

IV.

Остављам Општини Херцегновској у Боки Которској круна 40.000 /четрдесет хиљада/ у аустријској валути, да буду прописно уложене и да камате од истих буду непрекидно сваке године раздијељене на дан Св. Покрова сиротињи Кумбора, мога роднога мјеста.

За ово завјештање важиће правила трајних задужбина, а носиће име моје и моје супруге: „Задужбина супруга Николе и Анастасије Укропина“.

V.

Остављам сем тога слиједеће легате:

1. круна 2000 /двје хиљаде/ а. в. Цркви Св. Покрова у Кумбору, моме родном мјесту,
2. круна 2000 /двје хиљаде/ а. в. Цркви Св. Николе у Баошићу, родном мјесту моје покојне мајке Јелене,
3. круна 2000 /двје хиљаде/ а. в. Цркви Св. Спиридона у Трсту и даљих 400 /четиристо/ круна истој Цркви, да се раздијеле сиротињи парохије,
4. круна 3000 /три хиљаде/ а. в. Општини Херцегнови за јавну добротворност,
5. круна 400 /четиристо/ Побожној Заклади Далматинске Морнарице,
6. круна 200 /двје стотине/ Убошком Дому у Трсту.

VI.

И још остављам слиједеће легате:

1. моме ујаку Владимиру Цвјетковићу круна 8000 /осам хиљада/ а. в. са обавезом да од тога исплати:
 - а/ његовој супруги круна 200 /двје стотине/
 - б/ свакоме своме дјетету и унучету по круна 200 /двје стотине/
 - ц/ његовој шурјакињи Анђи круна 200 /двје стотине/.
2. моме рођаку Николи Вујновићу остављам круна 600 /шестсто/ да раздужи своју кућу те му опраштам дуг од фјорина 100 /сто/,
3. његовој сестри удатој Матовић круна 400 /четиристо/,
4. моме рођаку Спиридону Будићу и његовој супруги по 200 /двјеста/ на главу,
5. мојој родици пок. Каролини Укропина круна 400 /четиристо/,
6. свакоме од њезино петеро дјете, трима њеним невјестама и маломе

унуку Тодору и његовој сестри као и њеној свастици Нени и кћери Марици остављам по круна 400 /четири стотине/ на главу.

7. Мојим родицама Липовац у Котору: Ани, Еми и Милени остављам свакој круна 300 /триста/.

VII.

Именујем универсалним наслѣдницима све моје остале имовине на једнаке дјелове моје унуке Николу, Владимира и Ђорђијану Црногорчевић, то јест након исплате свих гореречених легата и односних наслѣдних такса.

Сва моја имовина налази се описана у мојој књизи, затвореној у гвозденој каси, гдје се налази такођер и овај акт са приложеним инвентаром мог покућства и осталих ствари, са којима сам расположио раздијеливши их ја сам између мојих унука Зубца и Црногорчевића и што сматрам истинитим и потпуно ваљаним.

VIII.

Желим да мој погреб буде скроман, да пренос слиједи директно на гробље ⁽⁺⁾ и да се за моје мртво тијело купи један окрајак земље у близини љубљене супруге Анастасије као и један надгробни споменик једнак ономе њеноме ⁽⁺⁾ доље другчије расположено за сахрану.

IX.

Потврђујем да је ово моја посљедња воља коју сам пак цијелу сам својеручно написао и потписао.

Трст, дана 4 марта 1902. потп. Никола Укропина пок. Симеона, опоручитељ.

Прилажем назочном акту под А/ један мој кодицил и желим да исти буде имао пуно своје дејство.

Потп. Никола Укропина.

Прилажем још овоме акту други мој кодицил под Б/ који сматрам потпуно ваљаним.

Потп. Никола Укропина.

Прилажем још овоме акту под Ц/ један мој кодицил и који сматрам потпуно ваљаним.

Потп. Никола Укропина.

Придружујем још овоме акту под Д/ један други мој кодицил који такође сматрам потпуно ваљаним.

Потп. Никола Укропина.

К О Д И Ц И Л

Остварење околности непредвиђених у мојој изјави посљедње воље дана 4. марта 1902. руководило ме је да придодам већ учињеним одредбама још и слиједеће:

Завјештање учињено у наслов легата у корист мога сестрића Коста Зубца, сина моје сестре пок. Савете, наведено у чл. I. горепоменутој опоруке, замишљај тако да он има само трећи дио од онога плодуживања и да може располагати само са трећим дијелом истога, док ће друге двије трећине ићи у корист његове супруге Марице и његове ћерке Еве као и његове дјеце која ће се родити, док остају непромијењене све друге моје одредбе забиљежене у горереченој мојој опоруци.

У вјеру тога након што сам добро размислио и написао својом руком овај акт, такођер га својом руком и потписујем.

Трст, дана 14 априла 1902, потп. Никола Укропина пок. Симеона – опоручитељ.

Ув 104/10

К О Д И Ц И Л

Ја нижепотписати располажем са свима својим стварима и предметима које ће се наћи у моме стану и моја су власност на слиједећи начин: Намјештај који се налази у моме стану, у соби за спавање и у сусједној соби за примање, како стоји, остављај моме сестрићу Косту Зубцу и његовој породици, са обавезом да изруче моју уљану слику и ону моје супруге Анастасије Општини Херцегнови у Боки Которској, мојој домовини. Дочим трпезарију са цијелим намјештајем, како стоји, и са кухињским прибором остављај унуцима Ђорђијани и њезином брату Владимиру Г. Црногорчевићу, будући да је њихов брат Никола, прокуриста Кредита, добро са свачим снабдјевен. Друге двије собе са покућством јесу њихова очинска својина. Сви остали предмети који су моја својина, изузев одјела и рубља за моју употребу, која ће се предати моме сестрићу Косту, биће раздијељени на равне дјелове између мога сестрића Коста и његове породице и мојих унука Ђорђијане и њенога брата Владимира. Другоме моме унуку Николи Г. Црногорчевићу остављај моју иглу од злата, његовој драгој супруги Мери златну емаљирану кутију, а маломе Сергију мој златни сат и ланац који ја носим, за моју успомену. Желим пак да будем сахрањен у гробу моје супруге Анастасије и да над гробом буде постављен једна обична плоча са крстом од мрамора, са кратким записом у камену и да Антону, гробљанском баштовану, буде одмах исплаћено 200 /двјеста/ круна, да буде чувар наших гробова.

У вјеру тога, пошто сам добро размислио и својеручно написао овај докуменат, такођер га и својеручно потписујем.

Трст, дана 23 новембра 1908. потп. Никола Укропина пок. Симеона опоручитељ.

Нв 104/10

К О Д И Ц И Л

Пошто неможе даље имати дејство оно што сам расположио мојом опоруком дана 4. марта 1902., услијед смрти моје полусестре Софије, поништујем у цјелини чл. II. гореречене моје опоруке, те желим да завјештање које сам био учинио у њену доживотну корист, од десет хиљада /10.000/ круна, буде у корист мојих насљедника споменутих у горереченој мојој опоруци.

У потврду ове моје посљедње воље ја сам сам сачинио овај акт те сам га и својеручно потписао.

Трст, дана 6 фебруара 1909. Потп. Никола Укропина пок. Симеона – опоручитељ.

Ув 104/10

К О Д И Ц И Л

По вољи божјој, здраве памети и пошто сам добро размислио, одлучио сам, као један мој завјет, да дарујем моју очинску кућу са вртом, како стоји и лежи, Цркви Св. Покрова на Кумбору, моме родном мјесту.

Поништујем моје одредбе учињене односно моје куће у чл. I моје опоруке од 14 априла 1909. и желим напротив да последије моје смрти гореречена моја кућа са сусједним вртом пређе у трајну власност Цркве Покрова на успомену мојих родитеља Јелене и Симеона Укропине, са обавезом црквене општине поменуте цркве да мора отслужити два пута сваке године на дан Свете Јелене и Светога Симеона двије литургије за спас њихових душа, и раздијелити из прихода куће круна 20 /двадесет/ сваке године и за увијек у два гореречена дана последије литургије најсиромашнијим парохијанима.

Наређујем да буде забрањена продаја гореречене моје куће све док по закону буде трајала црквена својина и да речене некретнине морају сем тога остати уписане на име мога покојног оца Симеона Укропине.

У потврду ове моје воље ја сам сам сачинио овај акт и својеручно сам га потписао.

Потп. Никола Укропина пок. Симеона опоручитељ.

Трст, дана 25. априла 1909 год.

Ув 104/10

К О Д И Ц И Л

Мој предраги унуче господине Никола Г. Црногорчевићу.

Ово писмо служи, ако би требало, да те замолим да извршиш тачно ову моју чврсту вољу и одредбу послуже моје смрти како слиједи:

1. г-ци Амалији Блаци, сирочету, остављам за моју успомену круна 500 /петсто/, које се имају исплатити скупа са осталим легатима, са мојим новцем који остављам у готову.

2. Остављам такође г-ци Нини Лучић, као једну моју малу успомену, круна 150 /стопедесет/.

3. Исто тако праљи Марији, која нас је дуго служила, за спомен на мене и на моју покојну супругу, круна 200 /двјеста/.

4. Исто тако остављам за успомену мљекарици Антонији, која нам је за много година доносила млијеко, и њеним укућанима круна 200 /двјеста/.

5. Исто тако остављам кућепазитељки /вратарици/ Јудити и њеном Сандру за добру службу круна 150 /стопедесет/ за спомен на мене.

6. Исто тако остављам кућној куварици за њену добру службу, за успомену, круна 150 /стопедесет/.

Ово је дакле моја права и посљедња воља, коју ћеш ти, драги Нико, тачно испунити послуже моје смрти на сам дан моје сахране.

Међутим шаљем теби, драгој Мери и Сергију као и осталој вашој родбини моје срдачне поздраве.

Твој увијек добронаклоњени и одани ујак

потп. Никола С. Укропина

Трст, 1 марта 1910.

Проглашено од Ц. Кр. Котарског Суда у грађанским стварима

Трст, дана 18 маја 1910 потп. Кларићи с. р.

Препис сагласан са изворником.

Трст, 2/5. 1938 –XVI–Канцелиста /потпис нечитак/

/М. П./

AVV. ING. GIORDANEVICH
 TRIESTE
 Via Manzoni No. 20 - mezzanino
 Telefono 4324

Pi 9/38

Uv 104/10

In perfetto stato di salute e di mente sana, di mia libera e spontanea volontà, dopo matura e seria riflessione annullando e revocando ogni anteriore mio testamento o codicillo dispongo di ogni mia sostanza per il caso di mia morte col seguente

T E S T A M E N T O

I.

A mio nipote Costantino Zubatz a titolo di legato lascio corone 45.000 (quarantacinquemila) valute austriaca in obbligazioni dello Stato austriaco che abbiano complessivamente detto valore nominale, delle quali però esso vita sua durante godrà soltanto l'usufrutto; nel mentre il legato stesso va devoluto ai suoi eredi legittimi col vincolo in lui della sostituzione fedecommisaria a favore dei suoi figli nati e nascituri, e con ciò altresì che detto capitale sarà da consegnarsi e rimarrà in deposito presso l'Inclito Comune di Castelnuovo delle Bocche di Cattaro mia patria il quale corrisponderà a mio nipote Costantino e rispettivamente ai suoi eredi i relativi coupon alle loro scadenze e restituirà poi il capitale a chi di ragione non appena cessato il vincolo fedecommisario.

Allo stesso mio nipote Costantino Zubatz ed ai suoi

№. 7956 Reg. Richiesta
 P. C. 1 / 1938 3.124-
 Adempiti in
 Diritto 6.-
 Spese 20
 Totale 30.20
 Trieste 3 - 5 - 1938 / 1938
 Il Comitolatore
 E. S.

eredi, pure a titolo di legato lascio l'usufrutto della casa paterna col suo giardino in Cambur nonché di altri miei terreni, la casa col giardino si intendono a titolo di legato coll'obbligo in lui della sostituzione fidecommissaria a favore dei suoi figli legittimi nati e nascituri, e con ciò altresì che durante tale vincolo sia inibita la vendita della casa e del giardino; detti immobili devono inoltre rimanere iscritti a nome del defunto mio padre Simeone Ucropina, fino a che duri tale vincolo, e qualora quest'ultima condizione per legge non fosse attuabile, intendo che la suddetta casa col suo giardino passi in proprietà della Chiesa di S. Pokrov di Cambur mio paese nativo. Salvo sempre l'usufrutto predetto.

II.

A mia sorellastra Sofia a titolo di legato vita sua durante, lascio il diritto di abitare nella casa paterna della quale ho disposto nell'antecedente articolo.

Alla stessa mia sorellastra Sofia lascio a titolo di legato corone 10.000 (diecimila) valuta austriaca nominali in obbligazioni di rendite dello Stato austriaco, col vincolo della sostituzione fidecommissaria a favore della suddetta Chiesa di Santo

Pokrov, e con ciò altresì che durante la vita della mia sorellastra Sofia il predetto capitale rimarrà indeposito presso l'Inclito Comune di Castelnuovo delle Bocche di Cattaro, il quale consegnerà alla scadenza i tagliandi alla predetta mia sorellastra ed alla di lei morte estraderà il capitale stesso alla Chiesa sopramenzionata.)

III.

Coi legati così disposti a favore del mio nipote Costantino Zubatz e di Sofia Uropina mia sorellastra essi sono ampiamente pagati di quello che poteva loro pervenire dei beni paterni, in quanto io ebbi a soddisfare tutti i debiti e diversi altri di mia sorella Saveta e di mia sorellastra Sofia nonché della madre di quest'ultima Elena per di più ho mantenuto mia sorella Saveta da circa trent'anni insieme coi suoi figli dopo la morte di suo marito e da circa venti anni ho rimesso fiorini otto mensili alla mia sorellastra Sofia.

Per ciò intendo che le mie disposizioni siano fedelmente eseguite.)

IV.

Lascio al Comune di Castelnuovo delle Bocche di Cattaro corone 40.000 (quarantamila) valuta austriaca, affinché sieno investiti debitamente e gli interes-

si vengano distribuiti annualmente in perpetuo il giorno di Santo Pokrov ai poveri di Cambur mio paese nativo.

Tale lascito dovrà seguire le norme delle fondazioni perpetue porterà il nome mio e di mia consorte.

Fondazione coniugi

„Nicolò ed Anastasia Ucropina“

V.

Lascio inoltre i seguenti legati:

1. corone 2000 (duemila) v.s. alla Chiesa di Santo Pokrov di Cambur mio paese nativo
2. corone 2000 (duemila) v.s. alla Chiesa di San Nicolò di Bassich paese nativo della defunta mia madre Elena
3. corone 2000 (duemila) v.s. alla Chiesa di San Spiridione in Trieste ed ulteriori corone 400 (quattrocento) alla stessa per opere distribuite ai poveri della parrocchia
4. corone 3000 (tremila) v.s. al Comune di Castelnugovo per la Beneficenza Pubblica
5. corone 400 (quattrocento) al Pio fondo Marine Delmata
6. corone 200 (duecento) all'Istituto dei poveri in Trieste.

VI.

Ed ancora lascio i seguenti legati:

1. a mio Zio Vladimiro Cvjetkovich corone 8000 (ottomila) v.s. con l'obbligo in lui di versare
 - a) alla sua consorte corone 200 (duecento)
 - b) ad ognuno dei suoi figli e nipote corone 200 (duecento)
 - c) alla sua cognata Ange corone 200 (duecento)
2. a mio cugino Nicolò Vajnovich lascio corone 600 (seicento) per liberare la sua casa e gli condono i fiorini 100 (cento) prestati.
3. alle sorelle di lui sposate in Matovich corone 400 (quattrocento)
4. a mio cugino Spiridione Budic ed alla sua consorte 200 (duecento) per ciascuno
5. alla mia cugina def. a Carolina Uropins corone 400 (quattrocento)
6. ad ognuno dei di lei cinque figli, tre nuore e piccolo nipote Teodoro e sorella nonché alla sua cognata Nene e figlie Marija lascio corone 400 (quattrocento) per ciascuno.
7. alle mie cugine Lipovan in Cattaro, Anna, Emma e Milena lascio corone 300 (trecento) a ciascuna.

VII.

Nomino eredi universali di ogni rimanente mia sostanza in parti eguali fra di loro, i miei nipoti Nicco-

lò, Vladimiro e Giorgiana Gernogorzevich, cioè dopo pagati tutti i suddetti legati e le relative tasse ereditarie.

Ogni mia sostanza si trova descritta nel mio libro, chiuso nella cassa di ferro, dove si trova pure anche il presente Atto coll'annesso inventario dei miei mobili ed altri effetti dei quali ho disposto e diviso io stesso tra i miei nipoti Zubatz e Gernogorzevich e che intendo per vero e validissimo.

VIII.

Desidero che i miei funerali sieno modesti, che il trasporto segua direttamente al Caposent⁽⁺⁾ che per il mio cadavere sia acquistato un lembo di terra vicino alla diletta consorte Anastasia nonché una lapida eguale a quella sua. ⁽⁺⁾già disposto diversamente per la sepoltura

IX.

Questa confermo essere la mia ultima volontà che però ho tutta scritta e sottoscritto di mio pugno.

Trieste, addì 4 marzo 1902

fto Nicolò Ucropina del fu Simeone, testatore
Allego al presente sub A, un mio codicillo che intendo abbia pieno suo effetto.

fto Nicolò Uropina

Unisco pure al presente atto, l'altro mio codicillo

sub B che intendo per validissimo.

fto Nicolò Uropina

Allega ancora al presente atto sub C un mio Codicillo e che intendo validissimo

fto Nicolò Uropina

Unisco ancora al presente atto sub D un altro mio Codicillo che pure intendo per validissimo.

fto Nicolò Uropina

No.104/10

C O D I C I L L O

Il verificarsi di circostanze non prevedute nella mia dichiarazione d'ultima volontà del giorno 4 marzo 1902, mi determinò ad aggiungere alle già fatte, la seguente disposizione:

Il lascito fatto a titolo di legato a favore di mio nipote Costantino Zubaz figlio della mia sorella defunta Saveta, citato all'articolo I del suaccennato Testamento, io intendo che di quell'usufrutto egli ne abbia e possa disporre soltanto della terza parte di esso, mentre gli altri due terzi andranno a favore della sua consorte Marizza e della figlia di lui Eva nonché dei loro figli nascituri, restando inalterate tutte le altre mie disposizioni annotate nel suddetto mio Testamento.

In fede di ciò dopo aver bene ponderato e scritto

di mia mano il presente atto, parimenti di mia mano lo sottoscritto.

Trieste, li 14 aprile 1902

fto Nicolò Ucropina del fu Simone - testatore

Uv 104/10

C O D I C I L L O

Dispongo io qui sottoscritto, di tutti gli effetti ed oggetti, che si troveranno nel mio quartiere di mia proprietà come segue:

Imobili che si trovano nel mio quartiere, in stanza da letto e nell'attigua stanza da ricevere, come stanno, lascio al mio nipote Costantino Zubaz e alla di lui famiglia, coll'obbligo, di consegnare al mio ritratto ad olio e quello di mia Consorte Anastasia, al Comune di Castelnuovo delle Bocche di Cattaro, mia patria.

Mentre la stanza da pranzo, con tutti i mobili, come sta, con gli utensili di cucina; lascio ai nipoti Giorgiana e suo fratello Vladimiro G. Cernogorovich, essendo il loro fratello Nicolò, Procuratore al Credit, provvisto bene di tutto; le altre due stanze coi mobili sono di loro proprietà paterna. Tutti gli altri oggetti che sono di mia proprietà, meno i vestiti e biancheria ad uso mio che saranno consegnati al mio nipote Costantino, saranno divisi

in parti uguali, fra il mio nipote Costantino e sua famiglia, ed i miei nipoti Giorgiana e suo fratello Vladimir. All'altro mio nipote Nicolò G. Cernogorovich, lascio la mia spilla di oro, ed alla cara sua consorte Mary la scatola d'oro smaltata, ed a piccolo Sergio il mio orologio d'oro e la catenella che io porto, per mia memoria.

Desidero, invece, d'essere sepolto nella tomba della mia consorte Anastasia, e che vi sia sopra posta una lapida semplice con Croce di marmo, con brevi iscrizioni lapidarie e che al Toni Guardiano del cimitero siano consegnate subito corone 200 (duecento) per tenere custodia delle n/ lapidi.

In fede di che, dopo ben riflesso e scritto di mio pugno, il presente atto, parimenti di mio proprio pugno lo sottoscrivo.

Trieste, li 23 novembre 1908

fito Nicolò Uropina del fu Simeone testatore

Nv 104/10

C O D I C I L L O

Non potendo più aver effetto quanto fu disposto da me, nel mio testamento del giorno 4 marzo 1902, per la morte avvenuta della mia sorellastra Sofia, annullo per appieno l'art. II del suddetto mio testamento, ed il lascito che io avevo disposto vita sua

durante, di corone diecimila (10.000) intendo invece che vada a favore dei miei eredi menzionati nel predetto mio testamento.

In conferma di questa mia ultima volontà, io stesso ho steso questo atto e l'ho sottoscritto di mia mano.

Trieste, li 6 febbraio 1909

f.to Nicolò Uropina del fu Simeone testatore

Uv 104/10

C O D I C I L L O

Per volontà di Dio, sano di mente e dopo bene riflesso, ho deciso di fare, come un mio voto, la donazione della mia casa paterna col giardino come sta e giace, alla chiesa di Pokrov a Cambor mio paese nativo.

Annullo le mie disposizioni fatte riguardo la mia casa all'art. I nel mio Testamento dd. 14 aprile 1908 ed intendo invece che, dopo la mia morte, la suddetta casa mia coll'annesso giardino, passi in proprietà perpetua alla Chiesa di Pokrov in memoria dei miei genitori Elena e Simone Uropina, coll'obbligo alla comunità della detta Chiesa, di dover celebrare due volte ogni anno, il giorno di sant'Elena ed il giorno di San Simeone, due messe in suffragio delle loro anime e di distribuire dal pro-

vento della casa corone 20 (venti) ogni anno, nelle due giornate suddette dopo la messa, ai più poveri della parrocchia ed in perpetuo.

Intendo inibita la vendita della predetta mia casa fino che duri per legge la proprietà Ecclesiastica e che i detti immobili devono inoltre rimanere iscritti a nome del defunto mio padre Simeone Uropina.

In conforme di questa mia volontà, io stesso ho fatto atto e l'ho sottoscritto di mia mano.

fto Nicolò Uropina fu Simeone testatore

Trieste, 25 aprile 1909

Uv 104/10

C O D I C I L L O

Mio carissimo nipote

Signor Nicolò G. Cernogorcevich

Serve la presente, ove occorresse, e per pregarti onde eseguire puntualmente, questa mia ferma volontà e disposizione, dopo il mio decesso come segue:

1. Alla signorina Amalia Blazzi, orfana, per mio ricordo, lascio corone 500 (cinquecento) da pagarsi con gli altri legati, col mio denaro che lascio in liquido.
2. Idem alla signorina Nina Lucich, per una piccola mia memoria lascio corone 150 (centoquanta)

3. Idem alla sig. lavandaisa Maria che ci ha servito per molto, per mia memoria ed alla n/ premorta, lascio corone 200 (duecento)

4. Idem alla sig. fornitrice di latte per molti anni Antonia con i suoi di casa, lascio corone 200 (duecento) pure per mia memoria

5. Idem alla sig. portinsia di casa Giuditta e suo Sandro per buon servizio lascio corone 150 (cento cinquanta) per mia memoria

6. Idem alla sig. cuoca di casa Luigia per suo buon servizio, a mio ricordo, lascio corone 150 (cento cinquanta)

Questa e dunque la mia vera ed ultima volontè che tu, mio caro Niko, vorrai eseguire puntualmente, dopo il mio decesso il giorno stesso della mia tumulazione.

Fraintanto ti lascio i miei cordiali saluti uniti alle care Mary e Sergio ed altri tutti loro parenti

Tuo sempre benvenuto ed affez. zio

fto Nicolò S. Uropina

Trieste, 1 marzo 1910

Pubblicato I.R. Giudizio Dist. Civ.

Trieste, li 18 maggio 1910 fto Clarici

Copia conforme all'originale

Trieste, 2/5.1938-KVI - Il I. Cancelliere:

E. Clarici